

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1350/2563

พนักงานอัยการจังหวัดนครปฐม โจทก์ นาง พ. โจทก์ร่วม นาย ก. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 72, ป.อ. มาตรา 288, ป.วิ.อ. มาตรา 2, ป.วิ.อ. มาตรา 3, ป.วิ.อ. มาตรา 5, ป.วิ.อ. มาตรา 30, ป.วิ.อ. มาตรา 44/1, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 215, ป.วิ.อ. มาตรา 225

ย่อ / หลักกฎหมาย

ขณะ จ. อยู่กินฉันสามีภริยากับจำเลย จ. คบหาฉันชู้สาวกับผู้ตายจนเป็นสาเหตุให้จำเลยหึงหวงและทะเลาะกัน แล้วแยกกันอยู่กับ จ. ไม่ได้อยู่กินฉันสามีภริยากันอีก วันเกิดเหตุเมื่อผู้ตายเห็นรถจำเลยจอดอยู่ จึงขับรถมาจอดเทียบข้างรถจำเลย แล้วจำเลยพูดกับผู้ตายว่า มึงยังไม่เลิกยุ่งกับเมียกูอีกหรือ ลูกโตกันหมดแล้ว ก็เป็นการพูดในทำนองขอร้องให้ผู้ตายเลิกคบหากับ จ. และให้เห็นแก่บุตรของจำเลยกับ จ. ซึ่งโตแล้ว แต่ผู้ตายกลับพูดด้วยถ้อยคำหยาบคายว่า จะเลิกยุ่งทำไม เมียมึงเย็ดมันดี ซึ่งเป็นการพูดต่อหน้าบุตรชายของจำเลยที่เกิดกับ จ. ด้วย คำพูดของผู้ตายเช่นนั้นเป็นการเย้ยหยันและดูถูกเหยียดหยามศักดิ์ศรีของจำเลยอย่างรุนแรง จึงเป็นการข่มเหงจิตใจจำเลยอย่างร้ายแรงด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรม และการที่ผู้ตายคบหากับ จ. มาตั้งแต่ขณะ จ. อยู่กินฉันสามีภริยากับจำเลย ถือว่าจำเลยถูกกดขี่ข่มเหงต่อเนื่องมาโดยตลอด ทำให้จำเลยไม่อาจ อดกลั้นโทสะไว้ได้จึงใช้ปืนยิงผู้ตายไปในทันทีทันใด กรณีย่อมเป็นการกระทำโดยบันดาลโทสะ จำเลยจึงมีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยบันดาลโทสะตาม ป.อ. มาตรา 288 ประกอบมาตรา 72 ผู้ตายมีส่วนก่อให้เกิดความเสียหาย ผู้ตายจึงไม่ใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัยสำหรับความผิดฐานฆ่าผู้อื่นตามฟ้อง โจทก์ร่วมซึ่งเป็นภริยาของผู้ตายย่อมไม่มีอำนาจจัดการแทนผู้ตายตาม ป.วิ.อ. มาตรา 5 (2) และไม่มีสิทธิยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการตาม ป.วิ.อ. มาตรา 30 แม้ไม่มีความผิดใดก็ตาม แต่ปัญหาว่าจำเลยต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ภริยาของผู้ตายหรือไม่ เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 215 และ 225 เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ตายมีส่วนก่อให้เกิดความเสียหายโดยมีส่วนก่อให้เกิดจำเลยกระทำความผิด ก็เป็นข้อเท็จจริงที่จะนำมาใช้ประกอบดุลยพินิจในการกำหนดค่าสินไหมทดแทนเท่านั้น ไม่ทำให้สิทธิของผู้เสียหายที่จะขอให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหมดไป

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 91, 288, 371, 376 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ วรรคกลาง จำเลยให้การปฏิเสธแต่ก่อนสืบพยานโจทก์จำเลยขอถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพในข้อหาฆ่าผู้อื่นและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ส่วนข้อหาฆ่าผู้อื่นให้การว่ากระทำความผิดโดยบันดาลโทสะระหว่างพิจารณา นางไพเราะ ภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของนายคำรณ ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะข้อหาฆ่าผู้อื่น โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วมเป็นเงิน 5,640,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5

ต่อปี นับแต่วันที่จำเลยกระทำความผิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยไม่ให้การในคดีส่วน
แพ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288
ประกอบมาตรา 72, 376 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และ
สิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคสาม, 72 ทวิ วรรคสอง การกระทำ
ของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานฆ่าผู้อื่นโดยบันดาลโทสะและฐานยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิด
โดยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้านหรือที่ชุมนุมชน เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท
ลงโทษฐานฆ่าผู้อื่นโดยบันดาลโทสะซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 14 ปี ฐานมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาต
ให้มีและใช้ตามกฎหมาย และเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 1 ปี
ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 6 เดือน
จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กระทงละ
กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานฆ่าผู้อื่นโดยบันดาลโทสะ จำคุก 7 ปี ฐานมี
อาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายและเครื่องกระสุนปืนไว้ใน
ครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 6 เดือน ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือ
ทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 3 เดือน เมื่อรวมทุกกระทงแล้วคงจำคุก 7 ปี 9 เดือน
สิบของกลาง ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก ยกคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ของโจทก์ร่วม กับให้จำเลย
ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วม 340,000 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับ
แต่วันละเมิด (วันที่ 23 พฤษภาคม 2560) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ค่าฤชาธรรมเนียมในคดี
ส่วนแพ่งให้เป็นพับ โจทก์ร่วมและจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลย
มีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 228 (ที่ถูก มาตรา 288) เป็น
การกระทำความผิดเดียวกับความผิดฐานยิงปืนซึ่งใช้ดินปืนโดยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้านหรือที่ชุมนุมชน
ให้ลงโทษฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 90 ให้จำคุก 18 ปี คำรับสารภาพของจำเลยในชั้นสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา
ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 12 ปี เมื่อรวมกับความผิด
ฐานอื่นตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้นแล้ว รวมเป็นจำคุก 12 ปี 9 เดือน ให้เพิกถอนคำพิพากษา
ศาลชั้นต้นที่ให้ยกคำขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ของนางไพเราะ ให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่
โจทก์ร่วม 400,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี โดยให้นำเงินที่จำเลยชำระเมื่อวันที่
20 มิถุนายน 2561 จำนวน 200,000 บาท และเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2561 จำนวน 175,699.86
บาท หักชำระเป็นค่าดอกเบี้ยที่ค้างชำระก่อน หากมีเงินเหลือให้หักชำระต้นเงิน นอกจากที่แก้คงให้
เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยฎีกา ศาลฎีกา
วินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นรับฟังยุติว่า เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2560 เวลากลางวัน จำเลย
ขับรถยนต์ไปรับนายณัฐวุฒิ และเด็กชาย ณ. บุตรนอกสมรสของจำเลยกับนางสาวจิราภรณ์ กลับ
จากโรงเรียน ขณะที่จำเลยขับรถมาถึงบริเวณวงเวียนทางเข้าตำบลบางแขม เห็นรถยนต์ของ
นายคำรณ ผู้ตายขับสวนมา จำเลยจึงขับรถตามรถของผู้ตายเพื่อดูว่านางสาวจิราภรณ์นั่งมาในรถ
กับผู้ตายหรือไม่ ต่อมาระหว่างทางจำเลยพบรถของผู้ตาย จึงขับรถไปอยู่ที่บริเวณใกล้สะพาน
หนองดินแดง จังหวัดนครปฐม ที่เกิดเหตุ ผู้ตายขับรถเข้ามาเทียบด้านข้างและเปิดกระจกตะโกน
ถามจำเลยว่า ไอ้แก่นมึงตามกูมาทำไม จำเลยตะโกนตอบไปว่า มึงยังไม่เลิกยุ่งกับเมียกูอีกหรือ ลูก

โตกันหมดแล้ว ผู้ตายตะโกนตอบว่า จะเลิยกุงทำไม เมียมึงเย็ดมันดี จำเลยจึงด่าผู้ตายว่า ไอ้สัตว์
แล้วใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายหลายนัด จนเป็นเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ความตาย ชั้นสอบสวนพันตำรวจโท
ปิยะพงศ์ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองนครปฐมสอบคำให้การนางไพเราะ โจทก์ร่วม
ภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย นายณัฐวุฒิ เด็กชาย ณ. นางสาวจิราภรณ์ และจำเลยไว้
สำหรับความผิดฐานมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายและ
เครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและความผิดฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปใน
เมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ไม่มีความฝ้ายใต้อุทธรณ์ จึงยุติไปตาม
คำพิพากษาศาลชั้นต้น คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดฐาน
ฆ่าผู้อื่นโดยบันดาลโทสะหรือไม่ เห็นว่า ตามคำเบิกความของโจทก์ร่วมและคำให้การของนางสาวจิ
ราภรณ์รับฟังได้ว่าขณะนางสาวจิราภรณ์อยู่กินฉันสามีภริยากับจำเลย นางสาวจิราภรณ์คบหาฉันท
ู้สาวกับผู้ตายจนเป็นสาเหตุให้จำเลยหึงหวงและทะเลาะกัน แล้วแยกกันอยู่กับนางสาวจิราภรณ์
ไม่ได้อยู่กินฉันสามีภริยากันอีก แต่ได้ความจากนายณัฐวุฒิ พยานโจทก์และโจทก์ร่วมว่า นางสาวจิ
ราภรณ์ยังมาหาเด็กชาย ณ. บุตรชายที่พักอาศัยอยู่กับจำเลยเป็นประจำ วันเกิดเหตุจำเลยเห็นรถ
ผู้ตายโดยบังเอิญจึงขับรถตามรถผู้ตายไป ก็เพื่อต้องการจะพาบุตรชายไปคว่านางสาวจิราภรณ์นั่ง
อยู่ในรถผู้ตายหรือไม่ ไม่ใช่จำเลยตามไปหาเรื่องหรือจะไปทำร้ายผู้ตาย เมื่อผู้ตายเห็นรถจำเลย
จอดอยู่ จึงขับรถมาจอดเทียบข้างรถจำเลย แล้วจำเลยพูดกับผู้ตายว่า มึงยังไม่เลิยกุงกับเมียกูอีก
หรือ ลูกโตกันหมดแล้ว ก็เป็นการพูดในทำนองขอร้องให้ผู้ตายเลิกคบหากับนางสาวจิราภรณ์และ
ให้เห็นแก่บุตรของจำเลยกับนางสาวจิราภรณ์ซึ่งโตแล้ว แต่ผู้ตายกลับพูดด้วยถ้อยคำหยาบคายว่า
จะเลิยกุงทำไม เมียมึงเย็ดมันดี ซึ่งเป็นการพูดต่อหน้าบุตรชายของจำเลยที่เกิดกับนางสาวจิราภรณ์
ด้วย คำพูดของผู้ตายเช่นนั้นเป็นการเย้ยหยันและดูหมิ่นเหยียดหยามศักดิ์ศรีของจำเลยอย่าง
รุนแรง จึงเป็นการข่มเหงจิตใจจำเลยอย่างร้ายแรงด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรม และการที่ผู้ตายคบหา
กับนางสาวจิราภรณ์มาตั้งแต่ขณะนางสาวจิราภรณ์อยู่กินฉันสามีภริยากับจำเลย ถือว่าจำเลยถูก
กดขี่ข่มเหงต่อเนื่องมาโดยตลอด เมื่อจำเลยได้ยินคำพูดของผู้ตายดังกล่าวทำให้ไม่อาจอดกลั้น
โทสะไว้ได้จึงใช้ปืนยิงผู้ตายไปในทันทีทันใด กรณีย่อมเป็นการกระทำโดยบันดาลโทสะ จำเลยจึง
มีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยบันดาลโทสะตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบมาตรา
72 ซึ่งศาลจะลงโทษจำเลยน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดเพียงใดก็ได้ แต่ที่ศาลชั้นต้นใช้ดุลพินิจ
กำหนดโทษจำคุกจำเลย 14 ปีนั้น หนักเกินไป เห็นสมควรกำหนดโทษฐานนี้เสียใหม่ให้เหมาะสมแก่
พฤติการณ์แห่งคดี ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษาว่าการกระทำของจำเลยไม่เป็นการฆ่าผู้ตายบัน
ดาลโทสะนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังขึ้น เมื่อข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่าผู้ตาย
มีส่วนก่อให้เกิดจำเลยกระทำความผิด ผู้ตายจึงไม่ใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัยสำหรับความผิดฐานฆ่าผู้อื่น
ตามฟ้อง โจทก์ร่วมซึ่งเป็นภริยาของผู้ตายย่อมไม่มีอำนาจจัดการแทนผู้ตายตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 5 (2) และไม่มีสิทธิยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงาน
อัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 30 ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า จำเลย
ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่นางไพเราะ ภริยาของผู้ตายหรือไม่ เห็นว่า แม้ไม่มีความฝ้ายใต้อุ
ฎีกาก็ตาม แต่ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจหยิบ
ยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง
ประกอบมาตรา 215 และ 225 เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้ตายมีส่วนก่อให้เกิดความเสียหายโดย
มีส่วนก่อให้เกิดจำเลยกระทำความผิด ก็เป็นข้อเท็จจริงที่จะนำมาใช้ประกอบดุลพินิจในการกำหนด

คำสั่งใหม่ทดแทนเท่านั้น ไม่ทำให้สิทธิของผู้เสียหายที่จะขอให้จำเลยชดใช้คำสั่งใหม่ทดแทนหมดไป ที่ศาลชั้นต้นกำหนดให้จำเลยชดใช้คำสั่งใหม่ทดแทนแก่นางไพเราะเป็นเงิน 340,000 บาท นั้น เป็นการเหมาะสมแล้ว แต่เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่านางไพเราะได้รับชำระเงินจำนวนดังกล่าวพร้อมด้วยดอกเบี้ยแล้วตั้งแต่วันที่ 7 พฤศจิกายน 2561 ตามคำแถลงขอรับเงินลงวันที่ 5 พฤศจิกายน 2561 และหลักฐานการจ่ายเงินเข้าบัญชีของนางไพเราะลงวันที่ 7 พฤศจิกายน 2561 ในสำนวน จึงไม่มีคำสั่งใหม่ทดแทนที่จำเลยจะต้องชำระอีก มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการสุดท้ายว่า มีเหตุสมควรรอการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยหรือไม่ เห็นว่า จำเลยใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายหลายคนจนผู้ตายถึงแก่ความตายในที่เกิดเหตุ แม้จะเป็นการกระทำโดยบันดาลโทสะ แต่ถือว่าเป็นการกระทำที่ร้ายแรง และก่อเหตุบริเวณถนนสาธารณะซึ่งมีผู้คนสัญจรผ่านไปมา กรณีจึงไม่มีเหตุสมควรที่จะรอการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลย ฎีกาของจำเลยในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบมาตรา 72 ลงโทษจำคุก 6 ปี ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 3 ปี เมื่อรวมกับความผิดฐานอื่นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว รวมเป็นจำคุก 3 ปี 9 เดือน ยกคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ของโจทก์ร่วมและยกคำร้องให้จำเลยชดใช้คำสั่งใหม่ทดแทน นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 7

องค์คณะ

กษิด์เดช จินสลุต · ธารธร ศิลปโอสธ · สุริยง ลัมสธรานันท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1350/2563>